

medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. På samme måde straffes den, der undlader at efterkomme påbud, der er udstedt i henhold til loven, eller tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelser, der er meddelt efter loven.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. For overtrædelser, der er begået af et aktieselskab, et andelselskab el. lign., kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Kapitel VII.

Ikrafttræden m. v.

§ 33. Loven træder i kraft den 1. juli 1966.

Stk. 2. Lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme og lov nr. 127 af 16. april 1957 om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord ophæves.

Stk. 3. Forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1969-70.

§ 34. Et brugsforhold angående en landbrugsejendom, der er lovligt efter den hidtidige lovgivning, kan, selv om det er i strid med bestemmelserne i denne lov, vedvare, indtil kontraktforholdet udløber.

Stk. 2. Samdriftsforhold, der er etableret efter den hidtidige lovgivning, men som

ikke kunne være etableret efter denne lov, kan fortsætte indtil 8 år fra samdriftens begyndelse.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 11, stk. 2, om adgangen til opsigelse af et lejeforhold med 6 måneders varsel, uanset om der i lejeforholdet er fastsat længere varsel, finder ikke anvendelse på lejeaftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Udstykning af en landbrugsejendom og ophævelse af landbrugspligten skal tillades i det omfang, det ved tvangsauktion måtte vise sig nødvendigt af hensyn til panterettigheder, der alene hviler på en del af ejendommen.

Stk. 5. Tilladelser, der er meddelt efter den hidtidige lovgivning, bevarer deres gyldighed. Det samme gælder de vilkår, der er fastsat i tilladelserne, medmindre landbrugsministeren gør undtagelse herfra.

Stk. 6. Bestemmelser i § 3, jfr. § 7, i lov nr. 127 af 16. april 1957 om sammenslutningers og institutioners landbrugsjord opretholdes for så vidt angår landbrugsejendomme, der er erhvervet før nærværende lovs ikrafttræden.

Stk. 7. Bestemmelserne i § 11 i lov nr. 291 af 31. marts 1949 om landbrugsejendomme opretholdes for så vidt angår ansøgninger, der er rettidigt indgivet.

§ 35. Loven gælder ikke for Københavns og Frederiksberg kommuner, Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den af landbrugsministeriet under 24. februar 1960 nedsatte landbokommission har under 26. november 1965 afgivet sin tredje betænkning. Foranstående lovforslag er udarbejdet i overensstemmelse med de retningslinier, som er angivet i denne betænkning.

Ved lov nr. 219 af 16. juni 1962 om ændringer i lov om landbrugsejendomme er bestemt, at loven skal optages til revision i folketingssamlingen 1965-66. Den nævnte lov, der var udformet på grundlag af landbokommissionens første betænkning af 15. februar 1962, giver en ejer af en mindre landbrugsejendom adgang til i videre omfang, end det før var tilfældet at få ejendommen nedlagt uden anden betingelse, end at ejendommen eller dens

jordtilliggende anvendes som tillægsjord ved sammenlægning med en anden mindre landbrugsejendom. Loven betød en ret væsentlig liberalisering i forhold til tidligere gældende ret, og denne tendens i jordlovgivningen blev yderligere understreget ved lov nr. 243 af 7. juni 1963 om ændringer i lov om landbrugsejendomme, hvorved samdrift af landbrugsejendomme i vidt omfang blev tilladt.

Når landbokommissionen i sin første betænkning foreslog loven af 1962 om den friere adgang til nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme optaget til revision efter et kortere åremål, skyldtes det foruden en vis usikkerhed med hensyn til planlægning af landbrugets strukturforhold ønsket om at få lejlighed til at skønne over, hvorvidt erfarin-